

ЗАКОН О ДРЖАВНОЈ СЛУЖБИ У ТУЗЛАНСКОМ КАНТОНУ (пречишћени текст)

ПОГЛАВЉЕ I - ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

(Предмет)

Овим законом уређује се радно-правни статус државних службеника, намјештеника и других лица запослених у органима државне службе у Тузланском кантону (у даљем тексту: Кантон), ако за одређене државне службенике посебним законом није другачије одређено.

Члан 2.

(Појам органа државне службе, државног службеника и намјештеника)

(1) Органима државне службе у смислу овог закона сматрају се органи управе, управне организације, службе за управу и други органи Кантона, града и општина на подручју Кантона (у даљем тексту: органи државне службе).

(2) Државни службеник је лице које обавља послове основне дјелатности у органу државне службе и које је у складу са законом постављено на одређено радно мјесто у том органу.

(3) Намјештеник је лице које обавља допунске послове основне дјелатности и послове помоћне дјелатности из надлежности органа државне службе који су функционално повезани са пословима основне дјелатности органа државне службе и које је у складу са законом распоређено на одређено радно мјесто у том органу.

Члан 3.

(Пропорционална национална заступљеност)

(1) У органима државне службе у Кантону Бошњаци, Хрвати и Срби, као конститутивни народи, заједно са осталима и грађани Босне и Херцеговине, биће пропорционално заступљени.

(2) Као уставни принцип, пропорционална заступљеност базира се на попису становништва из 1991. године, док Анекс 7. не буде проглашен реализованим.

(3) Влада Тузланског кантона (у даљем тексту: Влада), градоначелник и начелници општина на подручју Кантона надзиру националну заступљеност државних службеника и намјештеника у органима државне службе.

Члан 4.

(Запошљавање у органима државне службе)

(1) У органима државне службе запошљавање државних службеника врши се путем јавног конкурса, а намјештеника путем јавног огласа.

(2) Запошљавање у органима државне службе проводи се само на основу јавног конкурса, односно јавног огласа у складу с критеријима прописаним подзаконским прописом донесеним на основу овог закона, уколико овим законом није другачије прописано.

Члан 5.

(Законски принципи)

Државна служба осигурава поштивање и примјену следећих принципа:

а) законитости;

б) транспарентности и јавности;
ц) одговорности;
д) учинковитости и економичности;
е) професионалне непристрасности и
ф) политичке независности.

Члан 6.

(Забрана дискриминације)

Приликом запошљавања лица која конкуришу у државну службу, оцјењивања, унапређивања, као и у другим статусним и радно-правним питањима, забрањена је дискриминација државних службеника и намјештеника по било ком основу.

Члан 7.

(Грамотичка терминологија)

Грамотичка терминологија коришћења мушког или женског пола подразумијева укључивање оба пола.

Члан 8.

(Јединство система државне службе)

Орган из члана 3. став (3) овог закона дужан је предузети мјере које осигуравају јединство система државне службе у Кантону са системом државне службе у Федерацији Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Федерација), што се нарочито остварује путем:

а) јединства процедура и критерија за пријем у државну службу;

б) јединства планова и програма за обуку државних службеника;

ц) јединствене политике управљања људским ресурсима;

д) јединственог регистра државних службеника.

Члан 9.

(Изузећа у примјени)

(1) Лица која нису државни службеници и чији се радно-правни статус уређује другим прописима су:

а) чланови Скупштине Тузланског кантона (у даљем тексту: Скупштина), чланови Владе, судије кантоналног суда и кантонални тужиоци, кантонални правобранилац и замјеници кантоналног правобраниоца;

б) вијећници градског вијећа, градски правобранилац и замјеници градског правобраниоца и вијећници општинских вијећа општина на подручју Кантона (у даљем тексту: општинско вијеће), општински правобраниоци и замјеници општинског правобраниоца, градоначелник, општински начелници општина на подручју Кантона (у даљем тексту: начелник) и судије општинских судова са подручја Кантона.

(2) Лица која нису државни службеници, али се њихов радно-правни статус регулише овим законом су:

а) руководилац самосталне кантоналне управе и самосталне кантоналне управне организације, руководилац кантоналне управе и кантоналне управне организације која се налази у саставу кантоналног министарства;

б) руководилац самосталне градске, односно општинске управе и самосталне градске, односно општинске управне организације, руководилац управе и управне организације која се налази у саставу градске, односно општинске службе за управу.

(3) Лица која нису државни службеници али се њихов радно-правни статус регулише овим законом су и лица запослена као савјетници носилаца функција.

(4) Овај закон не примјењује се на припаднике кантоналне полиције.

ПОГЛАВЉЕ II - РАДНА МЈЕСТА ДРЖАВНИХ СЛУЖБЕНИКА**Члан 10.****(Радна мјеста државних службеника)**

(1) Државни службеник се поставља на једно од следећих радних мјеста:

а) руководиоца стручне и друге службе коју образује Скупштина, Влада, градско или општинско вијеће, градоначелник односно начелник;

б) секретар органа државне службе;

ц) помоћник руководиоца органа државне службе;

д) главни инспектор;

е) главни интерни ревизор;

ф) шеф унутрашње организационе јединице;

г) инспектор;

х) интерни ревизор;

и) стручни савјетник;

ј) виши стручни сарадник;

к) стручни сарадник.

(2) Влада уредбом прописује врсту и сложеност послова који се обављају у оквиру радних мјеста државних службеника из става (1) овог члана.

(3) Позиције у оквиру радних мјеста државних службеника утврђују се правилником о унутрашњој организацији органа државне службе (у даљем тексту: правилник о унутрашњој организацији), у складу с овим законом и уредбом из става (2) овог члана.

Члан 11.**(Руководилац стручне и друге службе)**

(1) Руководилац стручне и друге службе коју образује Скупштина, Влада, градско или општинско вијеће, градоначелник односно начелник, руководи стручном и другом службом и одговоран је за обављање свих послова ради којих је основана стручна и друга служба, у складу са законом и другим прописима.

(2) Руководилац за свој рад и управљање одговара Скупштини, Влади, градском односно општинском вијећу, градоначелнику односно начелнику, у складу са законом и другим прописима.

Члан 12.**(Секретар органа државне службе)**

(1) Секретар органа државне службе обавља послове од значаја за унутрашњу организацију и рад органа државне службе, координира радом основних организационих јединица, сарађује између органа и других тијела државне службе и других правних лица, реализује програм рада органа државне службе, координира радом државних службеника и намјештеника који нису систематизовани у оквиру организационих јединица и одговоран је за коришћење финансијских, материјалних и људских потенцијала који су му повјерени и обавља и друге послове које му одреди руководиоца органа државне службе.

(2) Секретар органа државне службе за свој рад и управљање одговара руководиоцу органа државне службе.

Члан 13.**(Помоћник руководиоца органа државне службе)**

(1) Помоћник руководиоца органа државне службе обавља послове руководног карактера као и друге најсложеније послове у оквиру органа државне службе у складу с посебним прописом и правилником о унутрашњој организацији, и у оквиру својих овлашћења одговоран је за коришћење материјалних и финансијских средстава и људских потенцијала.

(2) Помоћник руководиоца органа државне службе за свој рад и управљање одговара руководиоцу органа државне службе.

Члан 14.**(Главни инспектор)**

(1) Главни инспектор руководи пословима који се односе на инспекцијски надзор над провођењем закона, других прописа и општих аката који спадају у њихову надлежност.

(2) Приликом руковођења пословима из става (1) овог члана главни инспектор остварује сарадњу с надлежним инспекторима других нивоа власти, која се односи на питања од заједничког интереса за обављање инспекције и пружа им потребну стручну помоћ.

(3) Главни инспектор за свој рад одговара руководиоцу органа државне службе.

Члан 15.**(Главни интерни ревизор)**

(1) Главни интерни ревизор руководи пословима интерне ревизије у складу с важећим прописима из области интерне ревизије у јавном сектору.

(2) Приликом обављања интерне ревизије главни интерни ревизор остварује сарадњу с Централном хармонизацијском јединицом Федералног министарства финансија као и Уредом за ревизију институција у Федерацији у размјени извјештаја, документације и мишљења.

(3) Главни интерни ревизор за свој рад одговара руководиоцу органа државне службе.

Члан 16.**(Шеф унутрашње организационе јединице)**

(1) Шеф унутрашње организационе јединице руководи унутрашњом организационом јединицом, обавља најсложеније послове из надлежности унутрашње организационе јединице и у оквиру својих овлашћења одговоран је за коришћење финансијских, материјалних и људских потенцијала додијељених унутрашњој организационој јединици.

(2) Шеф унутрашње организационе јединице за свој рад и управљање одговара помоћнику органа државне службе који руководи основном организационом јединицом у чијем је саставу унутрашња организациона јединица, односно секретару органа државне службе, односно руководиоцу органа државне службе, уколико у тој основној организационој јединици нема помоћника руководиоца органа државне службе.

Члан 17.**(Инспектори)**

Инспектори обављају послове који се односе на инспекцијски надзор над примјеном закона и других прописа донесених на основу закона и инспекцијски надзор над радом органа државне службе, у складу са законом.

Члан 18.**(Интерни ревизор)**

Интерни ревизор врши послове у складу са важећим прописима из области интерне ревизије у јавном сектору.

Члан 19.**(Стручни савјетник)**

Стручни савјетник је државни службеник чија дужност подразумева висок степен стручности, одговорности и независности у обављању најсложенијих послова из

надлежности органа државне службе, који су посебним прописом и правилником о унутрашњој организацији одређени за то радно мјесто.

Члан 20.

(Виши стручни сарадник)

Виши стручни сарадник је државни службеник чија дужност подразумијева већи степен стручности, оспособљености и одговорности за обављање сложенијих послова из надлежности органа државне службе, који су посебним прописом и правилником о унутрашњој организацији одређени за то радно мјесто.

Члан 21.

(Стручни сарадник)

Стручни сарадник је државни службеник који је стручно оспособљен за обављање одређене врсте сложених послова који су посебним прописом и правилником о унутрашњој организацији одређени за то радно мјесто.

ПОГЛАВЉЕ III - РАДНА МЈЕСТА ЛИЦА КОЈА НИСУ ДРЖАВНИ СЛУЖБЕНИЦИ

Члан 22.

(Руководилац самосталне управе и самосталне управне организације)

(1) Руководилац самосталне управе и самосталне управне организације руководи самосталном управом, односно самосталном управном организацијом и одговоран је за обављање свих послова из њене надлежности.

(2) Руководилац самосталне управе и самосталне управне организације за свој рад и управљање одговара Влади, градоначелнику, односно начелнику.

Члан 23.

(Руководилац управе и управне организације која се налази у саставу органа државне службе)

(1) Руководилац управе и управне организације које се налазе у саставу органа државне службе руководи управом, односно управном организацијом у саставу органа државне службе, у складу са законом.

(2) Руководилац управе и управне организације које се налазе у саставу органа државне службе за свој рад и управљање одговара министру и Влади, градоначелнику, односно начелнику.

Члан 24.

(Именовање)

(1) Руководиоца самосталне управе и самосталне управне организације именује и разрјешава Влада, градоначелник односно начелник.

(2) Руководиоца управе и управне организације које се налазе у саставу министарства именује и разрјешава Влада на приједлог министра, а за градске односно општинске органе градоначелник, односно начелник.

(3) Именовања лица из ставова (1) и (2) овог члана врше се у складу са Законом о министарским, владиним и другим именовањима у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, бр. 12/03, 34/03 и 65/13).

(4) У случају да лицу из ставова (1) и (2) овог члана престане мандат или то лице из других разлога није у могућности обављати дужност у дужем временском периоду, орган који га је именовао може без конкурса именовати вршиоца дужности који ће дужност обављати до окончања поступка именовања новог лица на ту позицију, а најдуже шест мјесеци.

Члан 25.

(Начин запошљавања и разрјешење)

(1) Лица из члана 9. став (2) овог закона, запошљавају се путем јавног конкурса који расписује орган који врши именовање.

(2) Уколико се ради о расписивању јавног конкурса за позицију из члана 24. став (2), за чије именовање је потребан приједлог, јавни конкурс за кантонални орган се расписује на приједлог министра.

(3) Лица из члана 9. став (2) се именују на период од пет година, уз могућност да на основу јавног конкурса буду поново именовани на још један период од пет година, односно највише два пута узастопно.

(4) Именовање на позиције из члана 9. став (2) овог закона не може се преиначити у положај државног службеника са сигурношћу положаја.

(5) Лица из члана 9. став (2) овог закона разрјешавају се дужности од тренутка када су именована на положај у било којем законодавном, представничком или извршном органу на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини или за савјетника носиоца функције.

(6) Лица из члана 9. став (2) могу бити разрјешена и прије истека мандата:

а) ако подуму радње које су супротне закону и подзаконским прописима, смјерницама, закључцима и другим актима законодавне, представничке или извршне власти, те тиме проузрокују неуспјешан рад органа државне службе и нанесу штету органу државне службе;

б) ако својим поступцима према грађанима, сарадницима и другим особама, или вријеђањем на националној, вјерској, сполној или било којој другој основи, повриједе углед и наруше интегритет органа државне службе;

ц) на лични захтјев;

д) ако орган надлежан за разматрање, усвајање односно прихватање извјештаја о раду или финансијског извјештаја не усвоји односно не прихвати извјештај о раду или финансијски извјештај органа којим руководи лице из члана 9. став (2), за период не краћи од 6 мјесеци;

е) ако прикупљају средства и располажу истим супротно прописима о коришћењу буџетских средстава и властитих прихода;

ф) ако су именована односно изабрана на положај у било којем законодавном, представничком или извршном органу на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини или за савјетника носиоца функције, даном именовања односно избора;

г) у другим случајевима утврђеним овим и другим законом.

(7) Поступак за разрјешење лица из члана 9. став (2) покреће орган који их је именовао, а проводи се по процедури утврђеној подзаконским прописом Владе.

Члан 26.

(Нespoјивост са дужностима руководиоца управа и управних организација и савјетника)

Лица из члана 9. ставови (2) и (3) овог закона не могу бити чланови управних, надзорних нити школских одбора и скупштина јавних предузећа и привредних друштава са учешћем државног капитала као и јавних установа и других правних лица чији је оснивач било који ниво власти у Босни и Херцеговини, осим ако посебним законом није другачије прописано.

Члан 27.

(Права и обавезе савјетника)

(1) Савјетницима из члана 9. став (3) овог закона, не

гарантује се сигурност уживања положаја:

а) савјетник може бити разријешен дужности у било које вријеме од носиоца функције из члана 9. овог закона који га је именовао на радно мјесто савјетника;

б) мандат савјетника не може бити дужи од мандата носиоца функције који га је именовао;

ц) именовање на мјесто савјетника се не може преиначити у положај државног службеника са сигурношћу уживања положаја.

(2) Савјетник даје оставку од тренутка када је потврђена његова кандидатура за изборни положај или од тренутка када је именован на положај у било којем законодавном, представничком или извршном органу на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини.

(3) Радна мјеста савјетника утврђују се правилником унутрашњој организацији.

ПОГЛАВЉЕ IV - ДУЖНОСТИ И ПРАВА ДРЖАВНОГ СЛУЖБЕНИКА

Члан 28.

(Дужности државног службеника)

(1) Државни службеник извршава задатке предвиђене описом радног мјеста и примјењује и осигурава поштивање уставно-правног поретка и закона Босне и Херцеговине, Федерације и Кантона.

(2) Државни службеник дужан је повјерене послове обављати у складу са законом, другим прописима, општим актима и правилима струке, те извршавати налоге руководиоца органа државне службе и надређеног државног службеника, који се односе на државну службу и без посебног налога обављати задатке радног мјеста на које је распоређен.

(3) Државни службеник дужан је поштовати прописано радно вријеме органа државне службе у којем је запослен и користити га за обављање додијелиених дужности, те мора бити присутан на радном мјесту, у складу са прописима и општим актима органа државне службе.

(4) Државни службеник се, за вријеме радног времена, не смије без одобрења надређеног државног службеника или руководиоца органа државне службе удаљавати из радних просторија, осим ради коришћења дневног одмора, а у случају оправданог разлога, своје удаљавање дужан је оправдати одмах по повратку.

(5) У случају спријечености доласка на рад, државни службеник је дужан обавијестити надређеног државног службеника или руководиоца органа државне службе о разлозима спријечености, најкасније у року од 24 сата од њихова настанка, осим ако то није могуће учинити из објективних разлога или више силе, у којем случају их је дужан обавијестити одмах по престанку разлога који су онемогућили раније обавјештавање.

(6) Уколико државни службеник прими налог за који оцијени да је незаконит или да би његово извршење могло изазвати већу штету органу државне службе или трећем лицу, поступа на сљедећи начин:

а) скреће пажњу издаваоцу налога да је исти незаконит или да би његово извршење могло изазвати већу штету;

б) ако издавалац налога понови налог, државни службеник ће затражити писмену потврду у којој се наводи идентитет издаваоца налога и прецизан садржај налога;

ц) ако је налог писмено потврђен, државни службеник извјештава о налогу лице или орган који је непосредно надређен издаваоцу налога и дужан га је извршити, осим ако налог не захтијева почињење кривичног дјела. Уколико налог захтијева почињење кривичног дјела дужан је одбити његово извршење и случај пријавити

надлежном тужилаштву.

(7) Државни службеник мора бити непристрасан, због чега је дужан да:

а) избегава дјелатности или пропусте у обављању своје професионалне дужности који крше или су неспојиви с дужностима утврђеним овим законом и суздржава се нарочито од јавног испољавања својих политичких увјерења и не злоупотребљава вјерска увјерења;

б) не тражи и не прихвата за себе или своје сроднике било какву добит, корист, накнаду у новцу, услугама или слично.

(8) Државни службеник је дужан:

а) пријавити надлежним органима случајеве примања било какве добити, користи, накнада у новцу, услугама или других облика користи које захтијева или оствари од физичког или правног лица било који запосленик у органу државне службе у намјери да у оквиру својих овлашћења, учини што не би смио учинити или да не учини што је дужан учинити;

б) пријавити надлежним органима случајеве давања било какве добити, бенефиција, накнада у новцу, услугама или других облика користи које учини или обећа физичко или правно лице било којем запосленику у органу државне службе у намјери да запосленик у оквиру својих овлашћења учини што не би смио учинити или да не учини што је дужан учинити.

(9) У случајевима из става (8) овог члана, државни службеник је дужан у писменој облику упознати непосредног руководиоца, с тим да због основаног пријављивања не може бити дисциплински одговоран нити имати било каквих посљедица на свој радно-правни статус, у складу с важећим прописима.

(10) Државни службеник у обављању својих задатака нарочито се руководи начелима утврђеним Етичким кодексом за државне службенике у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, број: 63/20) који доноси Агенција за државну службу Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Агенција).

(11) Државни службеник испуњава и друге дужности утврђене овим законом.

Члан 29.

(Права државног службеника)

(1) Државни службеник има право:

а) на радни однос на неодређено вријеме, осим ако овим законом није другачије утврђено;

б) на одсуство утврђено законом, као и на наставак рада на истом или сличном радном мјесту по истеку одсуства;

ц) да буде награђен на основу задатака и резултата рада у складу са законом и посебним прописом;

д) на плату и накнаде на начин утврђен посебним прописима и колективним уговором;

е) на подршку и помоћ у стручном образовању и професионалном усавршавању, у циљу напредовања у професионалној каријери путем обуке и на друге начине у складу са потребама и планом утврђеним од стране органа државне службе;

ф) на заштиту свог физичког и моралног интегритета, током обављања службених дужности;

г) да оснује или се учлани у синдикат или професионално удружење, у складу са законом и колективним уговором;

х) на штрајк, у складу са законом.

(2) Државни службеник има право на поштен и

праведан третман у свим аспектима кадровске политике, без дискриминације по било ком основу.

Члан 30.
(Нespoјивости са дужностима државног службеника)

(1) Државни службеник не смије обављати дужност, дјелатност или бити на положају који доводи до сукоба интереса с његовим службеним дужностима, и то:

а) државни службеник не смије обављати додатну дужност, дјелатност или бити на положају за коју се плаћа накнада, осим у случају када је то одобрио руководиоца органа државне службе, у складу с уредбом Владе, којом се прописују случајеви у којима се може дати овакво одобрење;

б) државни службеник који је разријешен дужности, у року од двије године од дана разрјешења с дужности, не може се запослити код правног лица над чијим је радом проводио редован надзор, а такођер не смије примати било какву накнаду од тог правног лица или фирме у року од двије године од дана разрјешења с дужности;

ц) државни службеник не може бити члан управних и других органа политичких странака и не смије сlijедити упуте политичких странака.

(2) Права и обавезе државног службеника, изузев лица из члана 10. став (1) тачка а) овог закона, мирују од тренутка када је изабран односно именован на положај у било којем законодавном или извршном органу на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини, представничком органу, на било коју позицију из члана 9., ставови (2) и (3) овог закона, на позицију директора јавне установе, завода, агенције, дирекције, управе или јавног предузећа, односно на позицију кантоналног, градског или општинског правобраниоца.

(3) Државни службеник из става (2) овог члана, изузев лица из члана 10. став (1) тачка а) овог закона, може се вратити на исто или слично радно мјесто у истом органу државне службе, најкасније у року од 30 дана од дана наступања сљедећих случајева: завршетка мандата и престанка функције у законодавном или извршном органу на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини, представничком органу, односно мандата на позицији из члана 9. ставови (2) и (3), завршетка мандата на позицији директора јавне установе, завода, агенције, дирекције, управе или јавног предузећа, као и кантоналног, општинског или градског правобраниоца.

(4) Државни службеник, чија је кандидатура за јавну функцију на коју се бира директно или индиректно потврђена, дужан је у року од осам дана од дана потврђивања кандидатуре о томе писаним путем обавијестити руководиоца органа државне службе.

(5) Државни службеник из става (4) овог члана дужан је за вријеме предизборне кампање, односно 30 дана прије дана одржавања избора, користити годишњи одмор или неплаћено одсуство, о чему се доноси посебно рјешење. Сљедећи дан након одржаних избора, државни службеник је дужан наставити радни однос на свом радном мјесту.

(6) У складу с овим законом, приликом постављења на радно мјесто, државни службеник и лице из члана 9. ставови (2) и (3) овог закона предочиће све информације о својој имовини.

(7) Државни службеник и лице из члана 9. ставови (2) и (3) овог закона дужни су пријавити све промјене имовинског стања, у року од 30 дана од дана насталих промјена.

(8) Сви подаци из ставова (6) и (7) овог члана чувају се

у евиденцији Регистра државне службе који води Агенција, у складу с прописима о заштити личних података који су на снази у Федерацији.

(9) Одредбе става (1) овог члана односе се и на лица из члана 9. ставови (2) и (3) овог закона.

Члан 31.

(Одлучивање о правима и дужностима)

(1) О правима и дужностима државних службеника из радног односа, на основу закона, подзаконских прописа, колективног уговора и општих аката, одлучује руководиоца органа државне службе, осим када је законом и подзаконским прописом утврђено да одлучује други орган.

(2) Поред руководиоца органа државне службе у смислу става (1) овог члана, под руководиоцем органа државне службе у смислу овог закона подразумијевају се Скупштина, Влада, градско и општинско вијеће, градоначелник и начелник, односно тијело или лице које ови органи овласте.

(3) О правима и дужностима из става (1) овог члана, доноси се рјешење.

(4) За доношење и достављање рјешења из става (3) овог члана државном службенику примјењују се одговарајуће одредбе Закона о управном поступку („Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, бр. 2/98 и 48/99).

(5) Против рјешења из става (3) овог члана државни службеник има право изјавити жалбу Одбору државне службе за жалбе (у даљем тексту: Одбор за жалбе), у року од 15 дана од дана пријема рјешења, ради преиспитивања правилности донесеног рјешења.

(6) Жалба из става (5) овог члана одлаже извршење рјешења, ако овим законом за поједина питања није другачије одређено.

(7) Жалба уложена на рјешења о постављењу државних службеника, донесена након доношења новог односно измјена и допуна постојећег правилника о унутрашњој организацији, не одлаже извршење рјешења.

(8) Рјешење Одбора за жалбе је коначно.

(9) О правима и дужностима лица из члана 9. ставови (2) и (3) одлучује орган који их је именовao, односно тијело или лице које тај орган овласте.

(10) Против рјешења органа из става (8) овог члана може се поднијети приговор органу који је одлучивao, у року од 15 дана од дана пријема рјешења. Приговор одлаже извршење рјешења.

**ПОГЛАВЉЕ V - УПРАЖЊЕНА РАДНА МЈЕСТА,
ПРЕМЈЕШТАЈ, ЗАПОШЉАВАЊЕ,
ОЦЈЕНА РАДА И УНАПРЕЂЕЊЕ**

Члан 32.

(Попуна упражњеног радног мјеста)

Попуна упражњеног радног мјеста државног службеника у органу државне службе врши се у складу са овим законом на начин за који се, у зависности од конкретне потребе и ситуације, одлучи руководиоца органа државне службе.

Члан 33.

(Интерни премјештај државног службеника)

(1) Државни службеник се може премјестити на друго слично радно мјесто у истом органу државне службе, односно у други орган државне службе истог нивоа власти на основу писменог споразума између руководиоца органа државне службе.

(2) Под сличним радним мјестом подразумијева се радно мјесто исте стручне спреме у оквиру органа државне службе, за које државни службеник испуњава опште и посебне услове, прописане правилником о унутрашњој организацији.

(3) Премјештај се може извршити са или без сагласности државног службеника који се премјешта с једног радног мјеста на друго радно мјесто у истом, односно у другом органу државне службе истог нивоа власти, а у оквиру радних мјеста прописаних у члану 10. став (1) тачке б) до к) овог закона, ако постоји потреба службе, према оцјени руководиоца органа државне службе.

(4) Рјешење о премјештају из става (3) овог члана доноси руководилац органа државне службе, а примјерак рјешења доставља се Агенцији, а када се премјештај врши у други орган државне службе истог нивоа власти, Агенцији се доставља примјерак споразума и рјешење о постављењу.

(5) Код одлучивања о премјештају у обзир се узимају оцјене резултата рада које је остварио државни службеник који се премјешта, као и његова укупна стручна способност за обављање послова на радном мјесту на које се премјешта, те потреба службе и организације рада.

(6) Интерни премјештај државног службеника се може извршити само једном у току једне календарске године.

(7) Жалба на рјешење из става (4) овог члана не одлаже извршење рјешења.

Члан 34.

(Преузимање и привремено преузимање државног службеника)

(1) Орган државне службе може, на основу писменог споразума са другим органом државне службе у Кантону, независно од нивоа власти и уз сагласност државног службеника, преузети државног службеника са сличног радног мјеста, у складу са чланом 33. став (2) овог закона.

(2) Преузимање државног службеника из става (1) овог члана се врши писменим споразумом између руководиоца органа државне службе, а примјерак споразума и рјешење о постављењу достављају се Агенцији.

(3) У случају потребе посла два органа државне службе истог нивоа власти се могу споразумјети о привременом или повременом преузимању државног службеника из једног у други орган државне службе, без заснивања радног односа у органу који врши преузимање.

(4) Преузимање државног службеника из става (3) овог члана се врши писменим споразумом између руководиоца органа државне службе којим се уређују питања везана за привремено односно повремено преузимање.

(5) У случају постојања реципроцитета, преузимање државних службеника из става (1) овог члана може се извршити и између органа државне службе два кантона.

Члан 35.

(Попуна упражњених радних мјеста са листе прекобројних)

(1) Када руководилац органа државне службе одлучи да попуна упражњеног радног мјеста државног службеника не врши на начин предвиђен члановима 33. и 34. овог закона, односно ако се попуна не изврши на тај начин, руководилац органа државне службе подноси захтјев Агенцији за достављање листе прекобројних државних службеника коју води Агенција.

(2) Руководилац органа државне службе попуњава то радно мјесто са листе прекобројних државних службеника на подручју Кантона уколико се на истој налази државни службеник који испуњава услове тог радног мјеста.

(3) Попуна из става (2) овог члана врши се према критеријима и правилима Агенције.

Члан 36.

(Интерно оглашавање)

(1) Ако се упражњено радно мјесто не може попунити са листе прекобројних државних службеника, руководилац органа државне службе може објавити интерни оглас.

(2) Интерни оглас се објављује на огласној табли и службеној интернет страници органа државне службе о чему се обавјештавају сви органи државне службе у Кантону.

(3) Интерни оглас садржи:

а) назив радног мјеста и опис послова упражњеног радног мјеста;

б) посебне услове утврђене за обављање послова тог радног мјеста;

ц) списак докумената које треба поднијети уз пријаву на оглас;

д) рок трајања огласа;

е) адресу за подношење пријава на оглас.

(4) Право пријаве на интерни оглас имају државни службеници било којег нивоа власти на који се односи овај закон, уколико испуњавају услове за обављање послова тог радног мјеста.

(5) Интерни оглас остаје отворен осам дана од дана објављивања.

(6) Руководилац органа државне службе за сваки интерни оглас рјешењем именује комисију за провођење интерног огласа. Комисија се састоји од три члана који су, у правилу, запосленици органа државне службе у који се прима државни службеник, од чега је један представник синдиката.

(7) Руководилац органа државне службе може донијети одлуку о поништењу интерног огласа најкасније до тренутка када Комисија из става (6) овог члана не утврди листу кандидата који испуњавају услове интерног огласа.

(8) Комисија из става (6) овог члана разматра све пријаве поднесене на интерни оглас и утврђује листу кандидата који испуњавају услове огласа и листу кандидата који не испуњавају услове интерног огласа, о чему се саставља записник. Листа се утврђује према свим чињеницама које су тражене интерним огласом.

(9) Руководилац органа државне службе одлучује о пријему државног службеника у радни однос са листе кандидата који испуњава све услове интерног огласа, о чему доноси рјешење.

(10) Кандидатима који нису примљени у радни однос доставља се писмено обавјештење о резултатима интерног огласа.

(11) Против рјешења из става (9) овог члана, односно обавјештења из става (10) овог члана, може се у року од 15 дана од дана пријема рјешења односно обавјештења изјавити жалба Одбору за жалбе.

(12) Државни службеник ступа на посао када рјешење о пријему у радни однос постане коначно.

Члан 37.

(Јавни конкурс)

(1) На захтјев руководиоца органа државне службе, Агенција објављује јавни конкурс и проводи процедуру попуне упражњеног радног мјеста.

(2) Јавни конкурс објављује се у „Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине“, једним дневним новинама које се дистрибуирају на цијелој територији Босне и Херцеговине и веб страници Агенције.

(3) Рок за пријаву кандидата је 15 дана од дана објаве у "Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине".

(4) Јавни конкурс садржи:

а) назив и опис упражњеног радног мјеста;

б) опште услове из члана 38. овог закона;

ц) посебне услове утврђене правилником о унутрашњој организацији;

д) списак докумената које треба поднијети уз пријаву на оглас;

е) рок трајања огласа;

ф) адресу за подношење пријава на оглас.

(5) Трошкове објављивања јавног конкурса сноси орган државне службе за чије се потребе проводи конкурс.

Члан 38.

(Општи услови за постављење)

(1) Да би било постављено на радно мјесто државног службеника, лице мора испуњавати сљедеће опште услове:

а) да је држављанин Босне и Херцеговине;

б) да је старији од 18 година;

ц) да има универзитетску диплому или друге образовне или академске квалификације најмање VII степена стручне спреме односно високо образовање најмање првог циклуса Болоњског система студирања, што се утврђује уредбом из члана 10. став (2) овог закона;

д) да је здравствено способно за обављање послова предвиђених за то радно мјесто;

е) да у посљедње три године, од дана објављивања упражњеног радног мјеста, лице није отпуштено из државне службе као резултат дисциплинске мјере, на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини;

ф) да није обухваћено одредбом члана IX 1. Устава Босне и Херцеговине;

г) да се против њега не води кривични поступак.

(2) Одредбе става (1) овог члана односе се и на лица из члана 9. ставови (2) и (3) овог закона.

(3) У погледу степена стручне спреме и дужине радног искуства, савјетник носиоца функције изједначен је са помоћником руководиоца органа државне службе.

Члан 39.

(Комисија за провођење јавног конкурса)

(1) Агенција именује посебну комисију за провођење јавног конкурса (у даљем тексту: Комисија) која мора бити непристрасна у провођењу јавног конкурса.

(2) Комисију сачињавају три члана, од којих су два члана државни службеници које предложи орган државне службе на чији се захтјев расписује јавни конкурс, и који имају професионално искуство у областима обухваћеним процесом јавног конкурса, док се трећи члан Комисије именује са листе експерата коју утврди Агенција.

(3) Комисија бира предједавајућег међу својим члановима и усваја пословник о раду већином гласова свих чланова.

(4) Члановима Комисије за рад у Комисији припада накнада чија се висина утврђује посебним рјешењем према критеријима које утврди Агенција, а исплата се врши из средстава органа државне службе за чије је потребе именована та Комисија.

Члан 40.

(Испит општег знања и стручни испит)

(1) У оквиру провођења јавног конкурса кандидати су дужни полагати:

а) испит општег знања;

б) стручни испит.

(2) Влада, на приједлог Министарства правосуђа

и управе Тузланског кантона (у даљем тексту: Министарство), подзаконским прописом утврђује услове, начин и програм полагања испита из става (1) овог члана.

(3) Кандидати који су положили испит општег знања по прописима који су важили прије доношења прописа из става (2) овог члана, стручни управни испит или правосудни испит, изузети су од полагања испита општег знања из става (1) тачка а) овог члана.

Члан 41.

(Изборни процес)

(1) Комисија провјерава и бира кандидате на основу професионалних способности процијењених путем испита општег знања и стручног испита, који су идентични за све кандидате који се пријављују за исто радно мјесто. Избор кандидата Комисија врши у року од 30 дана након истека крајњег рока за пријаве на јавни конкурс.

(2) Бодовање кандидата врши се према систему дојеле бодова Агенције.

(3) Агенција објављује резултате јавног конкурса и писмено обавјештава све кандидате о резултатима које су постигли.

(4) Руководилац органа државне службе може донијети одлуку о поништењу јавног конкурса најкасније до одржавања писменог дијела стручног испита.

Члан 42.

(Постављење државног службеника)

(1) Руководилац органа државне службе поставља најуспјешнијег кандидата са листе успјешних кандидата који су прошли јавни конкурс.

(2) Изузетно, из оправданих разлога уз образложење, руководилац органа државне службе може поставити кандидата без обзира на редослијед утврђен на листи успјешних кандидата, а након обављеног усменог интервјуа са свим кандидатима са листе успјешних кандидата.

(3) Под оправданим разлозима из става (2) овог члана подразумевају се национална и сполна структура у органу државне службе и предност у запошљавању утврђена посебним прописима.

(4) Усмени интервју из става (2) овог члана обавља се у органу државне службе.

(5) Уколико државни службеник не ступи на дужност или му из било којег разлога престане радни однос у периоду од шест мјесеци од дана постављења, на упражњено радно мјесто поставља се наредни најуспјешнији кандидат с резервне листе успјешних кандидата коју чува Агенција.

(6) Резервна листа успјешних кандидата чува се до истека пробног рада постављеног државног службеника.

(7) Постављење државног службеника врши се рјешењем, које се доставља кандидату и објављује на огласној табли органа државне службе.

(8) Прије преузимања дужности, постављени државни службеник прима писани опис свог радног мјеста и акте којима се регулишу радни односи, плате, унутрашња организација и заштита на раду.

(9) Рјешење о постављењу садржи:

а) име и презиме државног службеника;

б) назив органа државне службе у који је државни службеник постављен;

ц) назив радног мјеста и платни разред.

(10) Постављени државни службеник преузима дужност полагањем заклетве вјерности пред руководиоцем органа државне службе, чији текст утврђује Агенција, а потписани текст заклетве саставни је дио

персоналног досјеа државног службеника.

(11) Један примјерак рјешења о постављењу државног службеника доставља се Агенцији ради евидентирања у Регистру државних службеника, у року од осам дана од дана доношења рјешења.

(12) Против рјешења из става (7) овог члана може се изјавити жалба Одбору за жалбе.

Члан 43. (Пробни рад)

(1) Када се ради о првом запошљавању у органима државне службе, државни службеник пролази раздобље пробног рада, које обухвата вријеме увођења у посао и вријеме обављања дужности и укупно траје шест мјесеци, осим ако овим законом није другачије утврђено.

(2) Непосредно надређени државни службеник се одређује као супервизор одговоран за давање приједлога оцјене рада на крају пробног периода, а уколико нема непосредно надређеног државног службеника, руководиоца органа државне службе именује за супервизора другог државног службеника из органа државне службе у којој се врши попуна.

(3) Оцјењивање пробног рада државних службеника врши руководиоца органа државне службе.

(4) Уколико је оцјена рада:

а) задовољавајућа, руководиоца органа државне службе рјешењем потврђује постављење државног службеника на радно мјесто;

б) незадовољавајућа, руководиоца органа државне службе рјешењем разрешава дужности државног службеника, који тиме губи свој статус, без отказног рока и примања накнаде због отпуштања.

(5) Уколико је државни службеник разријешен дужности, у складу са ставом (4) тачка б) овог члана, сљедећи успјешни кандидат с резервне листе из члана 42. став (3) овог закона, поставља се на упражњено радно мјесто државног службеника, уз обавезу пробног рада.

(6) Пробном раду не подлијежу приправници и лица на стручном оспособљавању из члана 48. овог закона, нити лица која су примљена у радни однос на одређено вријеме у складу с одредбом члана 50. став (4) овог закона.

Члан 44. (Оцјена рада)

(1) Оцјена рада државног службеника подразумева надзор и оцјену извршавања послова утврђених описом радног мјеста за вријеме периода који се оцјењује.

(2) Оцјену рада државних службеника утврђује руководиоца органа државне службе.

(3) Руководилац органа државне службе оцјењује рад свих државних службеника, на приједлог непосредно надређеног државног службеника, једном годишње, осим државних службеника који су у том органу државне службе радили мање од шест мјесеци.

(4) Оцјена рада државног службеника заснива се на резултатима постигнутим у обављању послова радног мјеста и постављених радних циљева, квалитету рада, ефикасности у раду, самосталности, стваралачкој способности и иницијативи, вјештини комуникације, спремности прилагођавања промјенама, радној дисциплини и осталим способностима које захтијева радно мјесто.

(5) Резултати остварени у обављању послова у току периода који се оцјењује означавају се сљедећим оцјенама: незадовољавајуће, задовољавајуће, успјешно и изузетно успјешно.

(6) Оцјена рада из претходне године узима се у обзир

приликом унапређења и интерних премјештаја.

(7) Сви државни службеници:

а) имају несметан приступ оцјенама свога рада које се налазе у личном досјеу;

б) имају могућност да у одговарајућем временском року приложе писмене информације уз оцјену свога рада и имају право изјавити жалбу Одбору за жалбе, ради преиспитивања оцјене рада, у року од 15 дана од дана пријема одлуке о оцјени рада.

(8) Уколико су двије узастопне годишње оцјене рада незадовољава, руководиоца органа државне службе разрешава дужности државног службеника, који тиме губи свој статус без отказног рока и примања накнаде због отпуштања.

(9) Државни службеник може изјавити жалбу Одбору за жалбе ради преиспитивања разрешења, у року од 15 дана од дана пријема рјешења о разрешењу.

(10) Влада, на приједлог Министарства, доноси пропис којим се одређују критерији за оцјењивање и награђивање државних службеника.

Члан 45. (Унапређење државног службеника)

Унапређење државног службеника на више радно мјесто из члана 10. став (1) тачке б) до к) овог закона, заснива се на позитивној оцјени рада и о њему одлучује руководиоца органа државне службе, у складу са чланом 46. овог закона.

Члан 46. (Поступак унапређења државног службеника)

(1) Руководилац органа државне службе може вршити унапређење државног службеника у органу државне службе којим руководи на више радно мјесто, у оквиру радних мјеста из члана 10. став (1) тачке б) до к) овог закона, а врши се када постоји упражњено радно мјесто.

(2) Унапређење се врши путем интерног огласа, који траје најмање седам дана од дана објављивања на огласној табли органа државне службе у којем се врши унапређење.

(3) На интерни оглас из става (2) овог члана могу се пријавити државни службеници органа државне службе у којем се врши унапређење, ако испуњавају услове упражњеног радног мјеста прописане правилником о унутрашњој организацији.

(4) Интерни оглас садржи назив радног мјеста, опис послова и услове за обављање послова утврђене у правилнику о унутрашњој организацији.

(5) Руководилац органа државне службе именује комисију од три члана, која предлаже за унапређење државног службеника који има најбоље стручне и друге квалитете, који се заснивају на оцјени рада и показаним другим стручним и професионалним способностима државних службеника који се пријаве на интерни оглас, што се процјењује путем интервјуа.

(6) Рјешење о унапређењу доноси руководиоца органа државне службе, а примјерак рјешења доставља се Агенцији.

(7) Незадовољни државни службеници који су учесници поступка по интерном огласу имају право поднијети жалбу Одбору за жалбе, у року од 15 дана од дана пријема обавјештења о унапређењу.

Члан 47. (Прекобројност)

(1) Прекобројност настаје искључиво као посљедица реорганизације, смањења обима послова органа државне службе или његовог укидања.

(2) Агенција проглашава државног службеника прекобројним, на приједлог руководиоца органа државне службе, у складу с критеријима из колективног уговора.

(3) Против рјешења о прекобројности може се уложити жалба Одбору за жалбе у року од 15 дана од дана достављања рјешења. Жалба не одлаже извршење рјешења.

(4) Државни службеник који је проглашен прекобројним може се:

а) распоредити на слично упражњено радно мјесто државног службеника у другом органу државне службе било којег нивоа власти на који се односи овај закон;

б) уколико распоређивање државног службеника на начин из тачке а) овог става није могуће, државном службенику се нуди пријевремено пензионисање у складу с посебним законом;

ц) уколико је пријевремено пензионисање немогуће, руководиоца органа државне службе разрешава дужности прекобројног државног службеника, који може изјавити жалбу Одбору за жалбе и тражити преиспитивање разрешења, у року од 15 дана од дана пријема рјешења о разрешењу.

(5) Уколико државни службеник одбије понуђено распоређивање или пријевремено пензионисање руководиоца органа државне службе га разрешава, у ком случају нема право на отпремнину.

(6) Државни службеник и намјештеник за чијим је радом престао потреба у органу државне службе због прекобројности, има у року од године дана од дана престанка радног односа предност приликом поновног запослења, уколико се у органима државне службе истог нивоа власти огласи упражњено радно мјесто за које државни службеник и намјештеник испуњава услове.

(7) Прекобројним се не може прогласити државни службеник којем је за стицање услова за старосну пензију остало пет или мање година стажа осигурања.

Члан 48.

(Приправници и лица на стручном оспособљавању)

(1) Орган државне службе може примати у радни однос приправнике на приправнички стаж.

(2) Пријем приправника у органу државне службе врши се на основу јавног конкурса који, на захтјев руководиоца органа државне службе, објављује Агенција и у складу с критеријима Агенције.

(3) Приправнички стаж траје једну годину, ако посебним законом није другачије одређено, а проводи се по програму обуке приправника, који доноси руководиоца органа државне службе.

(4) За вријеме приправничког стажа приправнику припада плата у висини утврђеној посебним прописом.

(5) Орган државне службе може примати и лица на стручно оспособљавање без заснивања радног односа у складу с одредбама општих прописа о раду.

Члан 49.

(Статус намјештеника који уз рад стекне високу стручну спрему)

(1) Намјештеник органа државне службе који је стекао најмање VII степен стручне спреме или високо образовање најмање првог циклуса Болоњског система студирања и који има најмање пет година радног стажа у органима државне службе након положеног стручног испита за намјештеника у органима државне службе, може се пријавити на јавни конкурс за упражњено радно мјесто стручног сарадника у органу државне службе и примити у радни однос без обавезе обављања приправничког стажа.

(2) Намјештеник органа државне службе који је стекао најмање VII степен стручне спреме или високо образовање најмање првог циклуса Болоњског система студирања и који има најмање пет година радног стажа у органима државне службе након положеног стручног испита за намјештеника у органима државне службе, може се пријавити на интерни односно јавни оглас за упражњено радно мјесто вишег самосталног референта у органу државне службе и примити у радни однос без обавезе обављања приправничког стажа.

Члан 50.

(Радни однос на одређено вријеме)

(1) У случају дуже одсутности државног службеника с посла (боловање, породилско одуство, суспензија и сл.) може се примити државни службеник у радни однос на одређено вријеме, које траје до повратка одсутног државног службеника на посао, а најдуже три године.

(2) Пријем у радни однос из става (1) овог члана врши се без јавног конкурса, с тим да лице које се намјерава примити у радни однос мора испуњавати прописане услове радног мјеста.

(3) Радни однос из става (1) овог члана не може прерасти у радни однос на неодређено вријеме.

(4) У случају потребе да се хитно обезбиједи обављање послова упражњеног радног мјеста, за које орган државне службе има потребну сагласност за попуњу, руководиоца органа државне службе може привремено распоредити на те послове другог државног службеника или радно мјесто државног службеника попунити на одређено вријеме најдуже до 12 мјесеци, уз обавезу да се истовремено покрене поступак јавног оглашавања упражњеног радног мјеста.

ПОГЛАВЉЕ VI - УСЛОВИ РАДА, ОДСУСТВО И ГОДИШЊИ ОДМОРИ

Члан 51.

(Прописи о раду и социјалном осигурању)

На државног службеника и намјештеника и лице из члана 9. ставови (2) и (3) овог закона примјењује се Закон о раду, други закони и колективни уговори којима се уређују права и обавезе из радних односа, осим ако овим законом није другачије утврђено.

Члан 52.

(Одсуство и годишњи одмори)

(1) Државни службеник има право на годишњи одмор трајању од најмање 20 радних дана и на плаћено одсуство до седам радних дана у једној календарској години, у складу с колективним уговором и правилником којим се регулишу радни односи.

(2) Критерије за одређивање дужине годишњег одмора у трајању дужем од 20 радних дана, утврђује Влада, на приједлог Министарства, с тим да годишњи одмор по свим основама не може бити дужи од 30 радних дана осим ако Колективним уговором није прописано другачије.

(3) Ако државни службеник користи годишњи одмор у дијеловима, први дио се користи без прекида у трајању од најмање 12 радних дана у току календарске године, а други дио најкасније до 30. јуна наредне године са или без прекида.

(4) У дужину годишњег одмора не урачунавају се дани седмичног одмора (субота и недјеља) и дани државних празника и боловања, осим ако субота по распореду седмичног радног времена представља радни дан, као и дани у које се по закону не ради.

ПОГЛАВЉЕ VIII – ДИСЦИПЛИНСКА ОДГОВОРНОСТ, КРИВИЧНИ ПОСТУПАК, ОДГОВОРНОСТ ЗА МАТЕРИЈАЛНУ ШТЕТУ

Члан 59.

(Дисциплинска одговорност)

(1) Државни службеник одговара дисциплински за учињене повреде службене дужности утврђене овим законом, настале као резултат његове кривице.

(2) Повреде службене дужности могу бити лаке и тешке.

(3) Лаке повреде службене дужности су:

а) неоправдано кашњење на посао или ранији одлазак с посла, без одобрења, мјесечно највише два пута;

б) напуштање посла у току радног времена, без одобрења надређеног службеника односно руководиоца органа државне службе или из неоправданих разлога;

ц) неуредно чување списка, података или друге повјерене документације;

д) необавјештавање руководиоца органа државне службе или другог одговорног лица у органу државне службе о спријечености доласка на посао од једног до два дана, без оправданих разлога;

е) непрописно руковање уређајима или опремом које државни службеник користи у обављању дужности;

ф) друге повреде радне дисциплине које су подзаконским прописом Владе утврђене као лаке повреде службене дужности.

(4) Тешке повреде службене дужности су:

а) извршење радњи које представљају кривично дјело против службене дужности или друго кривично дјело, односно прекршај, којим се наноси штета угледу државне службе што чини државног службеника неподобним за рад у државној служби;

б) одавање државне и службене тајне;

ц) злоупотреба и прекорачења службених овлашћења или бављење послом у органу државне службе за које није овлашћен;

д) неизвршавање или несавјесно, неблаговремено и немарно вршење повјерених послова и задатака;

е) понашање којим се онемогућава или отежава грађанима или другим лицима да остварују своја права у поступцима пред органима државне службе;

ф) обнашање положаја, позиције, бављење активностима или радом које су неспојиве са дужностима државних службеника из члана 30. овог закона;

г) проузроковање веће материјалне штете намјерно или из крајње непажње;

х) кашњење на посао или ранији одлазак с посла, без одобрења, више од два пута током мјесеца;

и) неоправдан изостанак с посла два дана узастопно или до пет дана са прекидима током 30 дана;

ј) одбијање извршења послова и задатака ако за то не постоје оправдани разлози;

к) непримјерено понашање према грађанима, сарадницима и другим лицима у вршењу државне службе;

л) учестало вршење лакших повреда службене дужности;

м) ширење неистинитих и нетачних информација о органу државне службе кроз личне ставове и мишљења изнесене на друштвеним мрежама и другим медијима, а којима се наноси штета органу државне службе;

н) друге повреде службене дужности које су посебним законом утврђене као тешке повреде службене дужности.

(5) Одговорност за извршење кривичног дјела и прекршаја не искључује дисциплинску одговорност државног службеника, под условом да такво дјело

истовремено представља повреду службене дужности.

(6) Влада, на приједлог Министарства, уз учешће синдиката, доноси подзаконски пропис којим се уређују правила дисциплинског поступка, садржај пријаве за покретање дисциплинског поступка, рокови застаре, ближе уређују повреде службене дужности као и друга питања од значаја за дисциплинску одговорност државног службеника.

Члан 60.

(Дисциплинске мјере и казне)

(1) За почињене повреде службене дужности из члана 59. овог закона, државном службенику се могу изрећи сљедеће дисциплинске мјере и казне:

а) За лаке повреде службене дужности могу се изрећи:

1) опомена;

2) писмена опомена;

3) умањење основне плате државног службеника до 10% за период до три мјесеца.

б) За тешке повреде службене дужности могу се изрећи:

1) суспензија права учешћа на интерном огласу из чланова 36. и 46. овог закона и јавном конкурс за државне службенике у периоду од највише двије године;

2) умањење основне плате државног службеника до 30%, за период до шест мјесеци;

3) премјештај на ниже радно мјесто из члана 10. овог закона, ако постоји упражњено радно мјесто;

4) престанак радног односа у државној служби.

(2) Изречене дисциплинске мјере и казне из дисциплинског поступка се евидентирају у персоналном досјеу државног службеника.

Члан 61.

(Дисциплински поступак)

(1) Дисциплински поступак против државног службеника покрене руководиоца органа државне службе, самоиницијативно или по пријави.

(2) Дисциплински поступак је хитан.

(3) Дисциплински поступак против државног службеника за лаку повреду службене дужности проводи и изриче дисциплинске мјере и казне руководиоца органа државне службе.

(4) Дисциплински поступак за тешке повреде службене дужности проводи дисциплинска комисија и изриче дисциплинске мјере и казне.

Члан 62.

(Дисциплинска комисија)

(1) Дисциплинска комисија је посебан дисциплински орган основан у складу с подзаконским прописом из члана 59. став (6) овог закона.

(2) Предсједника и чланове дисциплинске комисије именује и разрешава Влада, градоначелник, односно начелник на период од једне године.

(3) Дисциплинска комисија има најмање три члана и, према потреби, исто толико замјеника, од којих се један члан и један замјеник именују на приједлог синдиката.

(4) Влада, подзаконским прописом из члана 59. став (6) овог закона, прописује посебне услове које морају испуњавати чланови дисциплинске комисије и начин и поступак њиховог именовања и друга питања битна за статус и рад дисциплинске комисије.

Члан 63.

(Поступак пред дисциплинском комисијом)

(1) Дисциплинска комисија проводи поступак

утврђивања дисциплинске одговорности државних службеника за тешке повреде службене дужности, у складу са правилима дисциплинског поступка утврђеним подзаконским прописом из члана 59. став (6) овог закона.

(2) Против одлуке дисциплинске комисије, орган који је покренуо дисциплински поступак и државни службеник имају право жалбе Одбору за жалбе у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(3) Коначну одлуку донесену у дисциплинском поступку за државног службеника извршава руководиоца органа државне службе.

(4) Дисциплинска комисија примјерак коначне одлуке доставља Агенцији.

Члан 64.

(Кривични поступак)

(1) У случају да се против државног службеника покрене кривични поступак на основу истих чињеница које су предвиђене за дисциплинску одговорност, дисциплински поступак се обуставља до окончања кривичног поступка.

(2) Ако се државни службеник у кривичном поступку ослободи одговорности:

а) враћа се на своје раније радно мјесто и његов лични досје не смије садржавати информације о кривичном поступку и/или превентивној суспензији у вези с тим поступком;

б) дисциплинске мјере и казне се не могу предузети на основу истих чињеница по којима је државни службеник ослобођен у кривичном поступку.

(3) Ако се оптужба за кривично дјело против државног службеника одбије, дисциплински поступак се може предузети на основу истих чињеница, у складу са чланом 59. овог закона.

(4) Ако се државни службеник, против којег је покренут кривични поступак, прогласи кривим и осуди, у том случају чињенице које је утврдио надлежни суд обавезују орган државне службе, односно дисциплинску комисију која води дисциплински поступак против државног службеника.

Члан 65.

(Превентивна суспензија по основу кривичног поступка)

(1) Руководилац органа државне службе дужан је државног службеника одмах суспендовати ако се:

а) против државног службеника покрене кривични поступак за кривично дјело почињено у обављању службене дужности или/и

б) државни службеник налази у притвору.

(2) Руководилац органа државне службе може суспендовати државног службеника у случају:

а) ако је против државног службеника покренут кривични поступак за кривично дјело за које се може изрећи казна затвора од најмање пет година;

б) ако је против државног службеника покренута истрага за кривично дјело против службене дужности, а постоји основана бојазан да би могао утицати на свједоке или сакрити доказе;

ц) ако је државни службеник затечен у извршењу радњи које имају обиљежја кривичног дјела за које се може изрећи казна затвора у трајању од најмање пет година или кривичног дјела против службене дужности без обзира на висину запријеђене казне;

д) ако постоје озбиљни разлози који указују на извршење кривичног дјела без обзира на висину запријеђене казне;

е) ако постоје и други разлози за које руководиоца

органа државне службе оцијени да су основани.

(3) Жалба на рјешење о суспензији из овог члана не одлаже извршење рјешења.

(4) Суспензија траје до окончања истраге односно кривичног поступка.

(5) У случају да се након окончања поступка из става (4) овог члана државни службеник има вратити на посао, осигурава му се исто или слично радно мјесто.

Члан 66.

(Превентивна суспензија по основу дисциплинског поступка)

(1) Државни службеник ће бити суспендован ако је против њега покренут дисциплински поступак због тешке повреде службене дужности, ако би његово задржавање на послу могло штетити интересима службе.

(2) Рјешење о суспензији доноси руководиоца органа државне службе.

(3) Жалба на рјешење из става (2) овог члана не одлаже извршење рјешења.

(4) Суспензија траје до окончања дисциплинског поступка.

(5) У случају да се након окончања поступка из става (4) овог члана државни службеник има вратити на посао, осигурава му се исто или слично радно мјесто.

Члан 67.

(Плата за вријеме превентивне суспензије)

(1) У случају суспензије у смислу чланова 65. и 66. овог закона државном службенику припада накнада плате у висини $\frac{1}{2}$ основне плате исплаћене у мјесецу који је претходио суспензији.

(2) Државном службенику, за период у којем је био суспендован у складу са члановима 65. и 66. овог закона, припада разлика између износа накнаде плате примљене по основу из става (1) овог члана и пуног износа основне плате у сљедећим случајевима:

а) ако кривични поступак против њега буде обустављен правоснажном одлуком или ако правоснажном одлуком буде ослобођен оптужби, или је оптужба против њега одбијена, али не због ненадлежности;

б) ако се у дисциплинском поступку не утврди одговорност државног службеника за повреду службене дужности.

Члан 68.

(Одговорност за материјалну штету)

(1) Државни службеник је дужан надокнадити материјалну штету коју у обављању државне службе учини намјерно или крајњом непажњом.

(2) Постојање штете, њезину висину и околности под којима је штета учињена, односно кривицу државног службеника за учињену штету утврђује комисија коју рјешењем именује руководиоца органа државне службе. О обављању тих послова комисија саставља записник.

(3) На основу записника из става (2) овог члана, руководиоца органа државне службе доноси рјешење о накнади штете којим се утврђује висина штете, рок и начин исплате штете.

(4) Против рјешења о накнади штете из става (3) овог члана, државни службеник има право уложити жалбу Одбору за жалбе у року од 15 дана од дана пријема рјешења.

(5) Штету коју државни службеник учини грађанима или правним лицима или органу државне службе, својим незаконитим или неправилним радом у обављању државне службе, надокнађује орган државне службе чији је државни службеник учинио штету.

(6) Орган државне службе има право регреса исплаћене штете од државног службеника.

(7) Орган државне службе обавезан је надокнадити штету државном службенику коју он претрпи у служби или у вези са службом, по општим прописима о одговорности за штету.

(8) Ако државни службеник одбије надокнадити штету утврђену у рјешењу из става (3) овог члана, руководилац органа државне службе покреће поступак за накнаду штете пред надлежним судом.

ПОГЛАВЉЕ IX - НАМЈЕШТЕНИЦИ

Члан 69.

(Послови намјештеника)

(1) Намјештеници обављају послове из надлежности органа државне службе који су функционално повезани са пословима основне дјелатности из надлежности тих органа, а који непосредно доприносе да се послови основне дјелатности могу у цјелини, правилно и ефикасно обављати (у даљем тексту: допунски послови основне дјелатности и послови помоћне дјелатности).

(2) У допунске послове основне дјелатности органа државне службе спадају одређени стручно-оперативни, информационо-документациони, рачуноводствено-материјални и административно-технички послови.

(3) У послове помоћне дјелатности органа државне службе спадају: оперативно-технички и помоћни послови.

(4) Категорије радних мјеста намјештеника, врста и сложеност послова, као и услови за обављање послова у оквиру радних мјеста намјештеника, утврђује својим прописом Влада, на приједлог Министарства.

(5) Обављање послова помоћних дјелатности намјештеника који су утврђени у правилнику о унутрашњој организацији може се повјерити правним и физичким лицима регистрованим за обављање те дјелатности.

Члан 70.

(Радна мјеста намјештеника)

(1) Категорије радних мјеста намјештеника утврђују се према врсти и сложености допунских послова основне дјелатности и послова помоћне дјелатности.

(2) Радна мјеста намјештеника са описом послова и условима за њихово обављање утврђују се правилником о унутрашњој организацији, у складу с овим законом и прописом из члана 69. став (4) овог закона.

Члан 71.

(Интерни премјештај и преузимање намјештеника)

(1) Уколико у органу државне службе постоји упражњено радно мјесто намјештеника, руководилац органа државне службе може извршити интерни премјештај тако да на то радно мјесто распореди намјештеника који се налази на сличном радном мјесту унутар органа државне службе.

(2) Приликом одлучивања о интерном премјештају намјештеника на упражњено радно мјесто у обзир се узимају оцјене рада намјештеника као и његово укупно ангажовање и резултати рада.

(3) Премјештај може бити и наметнут ако је то у интересу органа државне службе.

(4) Орган државне службе може, на основу писменог споразума са другим органом државне службе у Кантону, независно од нивоа власти и уз сагласност намјештеника, преузети намјештеника са сличног радног мјеста, узимајући у обзир услове прописане у ставу (2) овог члана.

(5) У случају потребе посла, два органа државне службе истог нивоа власти се могу споразумјети о привременом или повременом преузимању намјештеника из једног у други орган државне службе, без заснивања радног односа у органу који врши преузимање.

(6) Преузимање се врши писменим споразумом између руководилаца органа државне службе, којим ће се уредити питања везано за привремено преузимање.

Члан 72.

(Одлучивање о потреби пријема намјештеника у радни однос)

(1) О пријему намјештеника у радни однос одлучује руководилац органа државне службе у складу са потребом за попуном упражњеном радног мјеста намјештеника утврђеном правилником о унутрашњој организацији.

(2) Попуна упражњеног радног мјеста намјештеника у органу државне службе врши се у складу с овим законом, на начин за који се у зависности од конкретне потребе и ситуације одлучи руководилац органа државне службе.

Члан 73.

(Попуна упражњеног радног мјеста путем интерног оглашавања)

(1) Уколико попуна упражњеног радног мјеста намјештеника није извршена на начин утврђен у члану 71. овог закона, попуна тог мјеста може се извршити путем интерног огласа.

(2) Интерни оглас се објављује на огласној табли и службеној интернет страници органа државне службе о чему се обавјештавају сви органи државне службе у Кантону.

(3) Право пријаве на интерни оглас имају намјештеници органа државне службе свих нивоа власти у Кантону који испуњавају услове за обављање послова тог радног мјеста. Оглас остаје отворен најмање осам дана од дана објављивања.

(4) Интерни оглас садржи:

а) назив радног мјеста и опис послова упражњеног радног мјеста;

б) посебне услове утврђене за обављање послова тог радног мјеста;

ц) списак докумената које треба поднијети уз пријаву на оглас;

д) рок трајања огласа;

е) адресу за подношење пријава на оглас.

Члан 74.

(Провођење интерног огласа)

(1) Руководилац органа државне службе за сваки интерни оглас рјешењем именује комисију за провођење интерног огласа. Комисија се састоји од три члана који су у правилу запосленици органа државне службе у који се прима намјештеник, од чега је један представник синдиката.

(2) Руководилац органа државне службе може донијети одлуку о поништењу интерног огласа најкасније до тренутка када комисија из става (1) овог члана не утврди листу кандидата који испуњавају услове интерног огласа.

(3) Комисија из става (1) овог члана разматра све пријаве поднесене на интерни оглас и утврђује листу кандидата који испуњавају услове огласа и листу кандидата који не испуњавају услове интерног огласа, о чему се саставља записник. Листа се утврђује према свим чињеницама које су тражене интерним огласом.

(4) Руководилац органа државне службе одлучује о пријему намјештеника у радни однос са листе кандидата

који испуњава све услове интерног огласа о чему доноси рјешење. Кандидатима који нису примљени у радни однос доставља се писмено обавјештење о резултатима интерног огласа.

(5) Против рјешења, односно обавјештења из става (4) овог члана, може се у року од осам дана од дана пријема рјешења односно обавјештења изјавити жалба Одбору за жалбе.

(6) Намјештеник ступа на посао када рјешење о пријему у радни однос постане коначно.

Члан 75.

(Попуна упражњеног радног мјеста путем јавног оглашавања)

Упражњено радно мјесто намјештеника руководиоца органа може попунити путем јавног огласа, који објављује орган државне службе у једним дневним новинама које се дистрибуирају на цијелој територији Босне и Херцеговине и на службеној интернет страници тог органа.

Члан 76.

(Достава пријава и провођење јавног огласа)

(1) Пријаве на јавни оглас достављају се органу државне службе у којем се врши попуна упражњеног радног мјеста.

(2) Рок за пријаву кандидата је 15 дана од дана објаве огласа у дневним новинама.

(3) Провођење јавног огласа врши се на начин прописан у члану 74. овог закона.

Члан 77.

(Општи услови за пријем намјештеника)

У радни однос у орган државне службе на радно мјесто намјештеника може бити примљено лице које испуњава следеће опште услове:

а) да је држављанин Босне и Херцеговине;

б) да је старије од 18 година;

ц) да је здравствено способно за обављање послова утврђених за то радно мјесто;

д) да има врсту и степен школске спреме потребну за обављање послова радног мјеста према правилнику о унутрашњој организацији;

е) да у последње двије године од дана објављивања јавног огласа није отпуштено из органа државне службе као резултат дисциплинске казне на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини;

ф) да није обухваћено одредбом члана IX 1. Устава Босне и Херцеговине.

Члан 78.

(Пријем намјештеника)

(1) Руководилац органа државне службе одлучује о пријему намјештеника у радни однос пријемом кандидата са листе кандидата за пријем намјештеника, који испуњавају све услове јавног огласа.

(2) Пријем у радни однос врши се рјешењем које садржи:

а) име и презиме кандидата који се прима у радни однос;

б) назив радног мјеста и организационе јединице у којој је радно мјесто;

ц) платни разред;

д) вријеме трајања радног односа (неодређено или одређено вријеме);

е) трајање пробног рада.

(3) Примљени кандидат се обавјештава о датуму ступања на посао након што рјешење о пријему у радни однос постане коначно.

(4) Уколико примљени кандидат, из неоправданих разлога, у року од пет радних дана не ступи на посао, поништиће се рјешење о његовом пријему, у ком случају руководиоца органа државне службе доноси рјешење о пријему кандидата са листе кандидата који испуњавају услове јавног огласа.

(5) Кандидати који нису примљени у радни однос, а испуњавају све услове јавног огласа, представљају резервну листу успешних кандидата и та листа се чува три мјесеца од дана коначности рјешења о пријему намјештеника, а најдуже до истека пробног рада.

Члан 79.

(Жалба на обавјештење)

(1) Кандидат који није примљен у радни однос има право да по пријему обавјештења о резултатима јавног огласа изјави жалбу Одбору за жалбе, у року од осам дана од дана пријема обавјештења.

(2) Жалба из става (1) овог члана одлаже извршење рјешења о пријему у радни однос.

(3) Рјешење Одбора за жалбе којим одлучује о жалби је коначно.

Члан 80.

(Пробни рад)

(1) Када се ради о првом запошљавању у органима државне службе намјештеник пролази раздобље пробног рада, које обухвата вријеме увођења у посао и вријеме обављања дужности и укупно траје три мјесеца, осим ако овим законом није другачије утврђено.

(2) Непосредно надређени државни службеник прати рад намјештеника у току трајања пробног рада и даје оцјену о његовим стручним способностима које је показао на пробном раду. Оцјена се даје писмено и мора бити образложена.

(3) Оцјена рада може бити задовољавајућа или незадовољавајућа.

(4) Ако је оцјена задовољавајућа руководиоца органа државне службе доноси рјешење којим потврђује распоред намјештеника на радно мјесто, а ако је оцјена незадовољавајућа доноси рјешење о престанку радног односа том намјештенику.

(5) У случају доношења рјешења о престанку радног односа намјештенику из разлога утврђених у ставу (4) овог члана, руководиоца органа државне службе прима у радни однос кандидата са листе из члана 78. став (5) овог закона, с тим да кандидат примљен на то радно мјесто подлијеже обавези пробног рада из става (1) овог члана.

(6) Пробном раду не подлијежу приправници и лица на стручном оспособљавању из члана 84., нити лица која су примљена у радни однос на одређено вријеме у складу са чланом 81. овог закона

Члан 81.

(Радни однос на одређено вријеме)

(1) У случају дуже одсутности намјештеника са посла (боловање, породично одсуство, суспензија и сл.) може се примити намјештеник у радни однос на одређено вријеме до повратка одсутног намјештеника на посао а најдуже три године.

(2) Пријем у радни однос из става (1) овог члана врши се без јавног огласа, с тим да лице које се намјерава примити у радни однос мора испуњавати прописане услове радног мјеста.

(3) У случају потребе хитног обављања послова упражњеног радног мјеста намјештеника, за чију попуну орган државне службе има потребну сагласност,

руководилац органа државне службе, може привремено распоредити на те послове другог намјештеника који испуњава прописане услове радног мјеста или упражњено радно мјесто намјештеника, без јавног огласа, попунити на одређено вријеме најдуже до 12 мјесеци, уз обавезу да се истовремено покрене поступак јавног оглашавања.

Члан 82.

(Стручни испит за намјештенике)

(1) Намјештеници који се налазе на радним мјестима на којима се обављају допунски послови основне дјелатности, у складу с прописом из члана 69. став (4) овог закона, подлијежу обавези полагања стручног испита намјештеника у органима државне службе (у даљем тексту: стручни испит).

(2) Стручни испит састоји се из провјере знања из области које су потребне за обављање послова из надлежности органа државне службе који се односе на послове намјештеника.

(3) Намјештеници који су се затекли у радном односу у органу државне службе на дан ступања на снагу овог закона, а немају положен стручни испит, дужни су положити испит у року од шест мјесеци од дана доношења прописа из става (8) овог члана.

(4) Лица са средњом школском спремом која за вријеме процедуре за пријем у радни однос у орган државне службе имају навршен радни или приправнички стаж у трајању од шест мјесеци од дана стицања средње стручне спреме, односно девет мјесеци од дана стицања више школске спреме, а нису положила стручни испит, могу се примити у радни однос, али су дужна положити стручни испит најкасније у року од шест мјесеци од дана пријема у радни однос у орган државне службе.

(5) Намјештенику који не положи стручни испит у року из ставова (3) и (4) овог члана престаје радни однос у органу државне службе, о чему се доноси рјешење.

(6) Изузетно, ако намјештеник из оправданих разлога није могао приступити полагању стручног испита у предвиђеном року, руководиоца органа државне службе може, на његов захтјев, рјешењем продужити рок за полагање испита, а најдуже три мјесеца.

(7) Средства за полагање стручног испита намјештеника из ставова (3) и (4) овог члана осигурава орган државне службе из којег намјештеник полаже стручни испит, а средства за полагање поправног испита сноси намјештеник.

(8) Садржај и начин полагања стручног испита намјештеника уређује се прописом који доноси министар правосуђа и управе Тузланског кантона (у даљем тексту: министар).

Члан 83.

(Комисија за полагање стручног испита)

Намјештеници стручни испит полагају пред кантоналном комисијом коју именује министар.

Члан 84.

(Приправници и лица на стручном оспособљавању)

(1) Орган државне службе може примати у радни однос приправнике са завршеном средњом и вишом стручном спремом на приправнички стаж.

(2) Пријем приправника у органу државне службе врши се на основу јавног огласа, на начин прописан у члановима 75. до 79. овог закона.

(3) Приправнички стаж за приправнике средње школске спреме траје шест мјесеци, а за приправнике више школске спреме траје девет мјесеци.

(4) За вријеме приправничког стажа приправнику припада плата у висини утврђеној посебним прописом.

(5) Орган државне службе може примати и лица на стручно оспособљавање без заснивања радног односа у складу с одребама општих прописа о раду.

Члан 85.

(Заједничке одредбе)

(1) Одредбе овог закона о државним службеницима, које се односе на права и дужности, неспојивост са дужностима, оцјену рада, прекобројност, стручно усавршавање, престанак радног односа, дисциплинску одговорност, дисциплински поступак и суспензију, одговорност за материјалну штету, одморе и одсуства, накнаду за породилски допуст и друге одредбе, на одговарајући начин се примјењују и на намјештенике у органима државне службе, ако овим законом за намјештенике није другачије прописано.

(2) Одредбе о одморима и одсуствима, стручном усавршавању, одговорности за материјалну штету, на одговарајући начин се примјењују и на лица из члана 9. ставови (2) и (3) овог закона.

ПОГЛАВЉЕ X – УПРАВЉАЊЕ ЉУДСКИМ РЕСУРСИМА

Члан 86.

(Смјернице управљања људским ресурсима)

Влада, градско односно општинско вијеће утврђује опште смјернице управљања људским ресурсима у органима државне службе и о томе могу доносити одговарајуће акте, у складу са овим законом.

Члан 87.

(Управљање ресурсима у државној служби)

(1) Руководилац органа државне службе задужен је за провођење одредаба овог закона, осигурава управљање особљем органа државне службе, води личне административне досјее за сваког државног службеника и намјештеника и осигурава да сваки државни службеник и намјештеник, који обавља дужности у органу државне службе има несметан приступ свом административном досјеју.

(2) Обављање послова из става (1) овог члана може се повјерити посебном органу односно служби.

(3) У руковођењу органима државне службе, руководиоцу органа државне службе помажу секретар органа државне службе и помоћник руководиоца органа државне службе.

(4) У случају одсутности или спријечености за рад, руководиоца органа државне службе мијења државни службеник којег руководиоца овласти, а у случају непостојања таквог овлашћења секретар органа државне службе, односно помоћник руководиоца органа државне службе.

(5) У случају да лицу из члана 10. став (1) тачка а) овог закона престане радни однос, орган надлежан за постављење може овластити другог државног службеника, уз његову сагласност, да привремено обавља послове тог радног мјеста до окончања поступка постављења, у складу с овим законом.

(6) Руководилац органа државне службе, у извршавању послова из става (1) овог члана, сарађује с Агенцијом.

**ПОГЛАВЉЕ XI - АГЕНЦИЈА ЗА ДРЖАВНУ СЛУЖБУ И
ОДБОР ЗА ЖАЛБЕ****Члан 88.****(Агенција за државну службу)**

(1) Влада може основати кантоналну агенцију за државну службу.

(2) На основу принципа утврђених у члану 8. овог закона, уз писмену сагласност Агенције, односно надлежног органа Федерације, овим законом повјерава се Агенцији: провођење процедура запошљавања државних службеника, вођење регистра државних службеника, организација и реализација обуке државних службеника, организација едукације кандидата за полагање испита који представља услов за рад у органима државне службе Кантона, града и општина.

Члан 89.**(Сарадња с Агенцијом)**

(1) Органи државне службе Кантона, града и општина остварују сарадњу с Агенцијом, нарочито у погледу планирања и провођења стручног усавршавања и оспособљавања државних службеника.

(2) Министарство, надлежни орган града односно општине, врши надзор над правилним провођењем обуке и стручног усавршавања и оспособљавања државних службеника.

(3) На захтјев установа и других правних лица која врше јавна овлашћења у Кантону, која су им повјерена законом, Агенција обавља послове стручног усавршавања и оспособљавања запосленика тих правних лица, на начин прописан одредбама става (1) овог члана.

Члан 90.**(Одбор државне службе за жалбе)**

(1) Влада може основати кантонални одбор државне службе за жалбе.

(2) На основу принципа утврђених у члану 8. овог закона, уз писмену сагласност Одбора за жалбе, односно надлежног органа Федерације, овим законом повјерава се Одбору за жалбе да у другом степену одлучује о свим жалбама које се изјаве на рјешења руководиоца органа државне службе и о жалбама које се изјаве на одлуке дисциплинске комисије, у складу са законом, подзаконским прописима, општим актима и колективним уговором.

(3) Влада Кантона ће именовати Жалбено вијеће за намјештенике које ће одлучивати у другом степену о правима, дужностима и одговорностима намјештеника из радног односа и у вези с радним односом.

(4) До именовања Жалбеног вијећа за намјештенике, Одбор за жалбе ће поступати у складу са ставом (2) овог члана.

ПОГЛАВЉЕ XII - ИЗВРШЕЊЕ И ПРИМЈЕНА ЗАКОНА**Члан 91.****(Праћење извршења Закона)**

(1) Влада, градоначелник односно начелник, најмање једном у шест мјесеци разматрају извјештај о провођењу овог закона и доносе мјере за унапређење стања у државној служби.

(2) Влада, градоначелник односно начелник, на крају сваке године, а и раније према потреби, достављају Скупштини Кантона, градском односно општинском вијећу, извјештај о стању у државној служби у Кантону, граду, односно општини.

Члан 92.**(Примјена Закона на друге органе и службе)**

Одредбе овог закона које се односе на државне службенике и намјештенике у органима државне службе, сходно се примјењују и на државне службенике и намјештенике који тај статус имају у: стручним и другим службама органа законодавне и представничке власти; органима извршне власти; органима судске власти; тужилаштву и правобранилаштвима, ако посебним законом није другачије одређено.

Члан 93.**(Стицање статуса државног службеника или намјештеника на посебан начин)**

(1) Ако дође до преношења одређених послова буџетског корисника у надлежност органа државне службе, орган државне службе који преузима те послове може преузети запосленике који су се даном преношења затекли на пословима који се преносе у орган државне службе.

(2) Преузети запосленици из става (1) овог члана стичу статус државног службеника, односно намјештеника и распоређују се на радна мјеста за која испуњавају услове у складу с правилником о унутрашњој организацији, осим испита општег знања односно стручног испита.

(3) Остала питања која се односе на статус преузетих запосленика уредиће се одлуком Владе, односно надлежног градског и општинског органа.

(4) Одлуком из става (3) овог члана утврдиће се рок до којег су преузети запосленици дужни положити стручни испит, односно испит општег знања.

(5) Под буџетским корисником у смислу става (1) овог члана подразумијева се буџетски корисник чији су подаци наведени и објављени у Регистру буџетских корисника у Тузланском кантону.

ПОГЛАВЉЕ XIII - НАДЗОР И КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ**Члан 94.****(Надзор над примјеном Закона)**

(1) Надзор над примјеном овог закона обавља Министарство.

(2) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона обавља управна инспекција.

Члан 95.**(Казнене одредбе)**

(1) Новчаном казном у износу од 500,00 КМ до 2.000,00 КМ казниће се за прекршај лице из члана 9. став (2) које поступи супротно одредби члана 26. овог закона;

(2) Новчаном казном у износу од 500,00 КМ до 2.000,00 КМ казниће се за прекршај лице из члана 9. став (3) које поступи супротно одредби члана 26. овог закона;

(3) Новчаном казном у износу од 500,00 КМ до 2.000,00 КМ казниће се за прекршај државни службеник и намјештеник који поступи супротно одредби члана 28. став (7) тачке а) и б);

(4) Новчаном казном у износу од 500,00 КМ до 2.000,00 КМ казниће се за прекршај државни службеник и намјештеник који поступи супротно одредби члана 28. став (8) тачке а) и б);

(5) Новчаном казном у износу од 500,00 КМ до 2.000,00 КМ казниће се за прекршај државни службеник који обавља додатну активност за коју се плаћа накнада супротно подзаконским прописима и коју није одобрио руководиоца институције (члан 30. став (1) тачка а)).

(6) Новчаном казном у износу од 500,00 КМ до 2.000,

00 КМ казниће се за прекршај државни службеник који је члан управних и других органа политичке странке или уколико слиједи инструкције политичких странака (члан 30. став (1) тачка ц)).

(7) Новчаном казном у износу од 500,00 КМ до 2.000,00 КМ казниће се за прекршај државни службеник и намјештеник који у року од осам дана од дана потврђивања кандидатуре за јавну функцију, на коју се бира директно или индиректно, о томе не обавијести руководиоца органа државне службе (члан 30. став (4)).

(8) Новчаном казном у износу од 500,00 КМ до 2.000,00 КМ казниће се за прекршај државни службеник и намјештеник који поступи супротно одредби члана 30. став (5).

(9) Новчаном казном у износу од 500,00 КМ до 2.000,00 КМ казниће се за прекршај државни службеник и лице из члана 9. ставови (2) и (3) који, приликом постављења на радно мјесто, не предочи све информације о имовини којом располаже, односно не пријави промјене имовинског стања у року од 30 дана од дана настанка промјене (члан 30. ставови (6) и (7)).

(10) Новчаном казном у износу од 1.000,00 КМ до 3.000,00 КМ казниће се за прекршај руководиоца органа државне службе:

а) ако не донесе рјешење за државног службеника у складу са чланом 30. став (2) и став (5) овог закона;

б) ако не поступи по коначној одлуци Одбора за жалбе, у складу са чланом 31. став (7) овог закона;

ц) ако попуно упражњеног радног мјеста изврши супротно одредбама чланова 32. до 37. и одредбама чланова 71. до 79. овог закона;

д) ако рјешења из чланова 33. став (4), 34. став (2), 42. став (8) и 46. став (6) не доставља Агенцији;

е) ако омогући рад на одређено вријеме дуже од времена утврђеног чланом 50. став (4) и чланом 81. став (3) овог закона.

ПОГЛАВЉЕ XIV - ПРЕЛАЗНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 96.

(Доношење закона и подзаконских прописа)

(1) У року од шест мјесеци од дана ступања на снагу Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/17), ускладиће се са наведеним Законом кантонални закони и други прописи којима се регулише радно-правни статус државних службеника, намјештеника и лица из члана 9. ставови (2) и (3) наведеног Закона.

(2) Федерални и кантонални подзаконски прописи који су на снази примјењиваће се до ступања на снагу подзаконских прописа донесених на основу Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/17), ако нису у супротности са одредбама наведеног Закона.

(3) Надлежни органи који су Законом о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/17) овлашћени за доношење подзаконских прописа, дужни су те прописе донијети у року од шест мјесеци од дана ступања на снагу наведеног Закона.

(4) Руководиоци органа државне службе дужни су, у року од 30 дана од дана доношења прописа из става (3) овог члана, донијети правилнике о унутрашњој организацији, у складу са одредбама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/17) и наведених подзаконских прописа.

(5) Акти Агенције који нису у супротности са Законом

о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/17) и прописима донесеним на основу наведеног Закона, примјењиваће се на подручју Кантона до ступања на снагу одговарајућих прописа и аката који буду донесени на кантоналном нивоу.

Члан 97.

(Статус државних службеника затечених на мјестима из члана 9. став (2))

(1) Државни службеници затечени у државној служби на мјестима из члана 9. став (2) Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/17) на дан ступања на снагу наведеног Закона, остају на затеченим радним мјестима до окончања конкурсне процедуре и избора лица на позиције из члана 9. став (2) наведеног Закона.

(2) Уколико лица из става (1) овог члана по јавном конкурсном избору не буду изабрана на позицију из члана 9. став (2) Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантон”, број: 7/17), распоредиће се на одговарајућа радна мјеста за која испуњавају услове, у оквиру истог или другог органа државне службе, у складу с правилником о унутрашњој организацији из члана 96. став (4) наведеног Закона.

Члан 98.

(Лица затечена на функцији прије ступања на снагу Закона)

(1) Државни службеници и намјештеници изабрани односно именовани на јавну функцију прије ступања на снагу Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 7/17 и 10/17), а који су затечени на тој функцији у вријеме ступања на снагу наведених Закона који су на одсуству из државне службе по ранијим прописима, могу се вратити на исто или друго радно мјесто у оквиру истог или другог органа државне службе, у року од 30 дана од дана истека односно престанка мандата.

(2) На државне службенике и намјештенике који су на дан ступања на снагу Закона о измени и допуни Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 10/17) затечени на позицијама у законодавним органима власти на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини, не односе се одредбе наведеног Закона о неспојивости са дужностима државних службеника и намјештеника до истека односно престанка мандата на којима су затечени.

Члан 99.

(Одступање са позиције или положаја)

(1) Државни службеник који се налази на позицији, положају или врши дјелатност неспојиву с позицијом државног службеника у складу са Законом о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/17), дужан је у року од 30 дана од дана ступања на снагу наведеног Закона одступити са позиције или положаја, односно престати обављати дјелатност неспојиву са дужностима државног службеника.

(2) Руководилац органа државне службе ће против лица која не приступе у складу са ставом (1) овог члана покренути дисциплински поступак.

Члан 100.

(Овлашћење Агенције и Одбору за жалбе)

Овлашћују се Агенција и Одбор за жалбе да до прибављања писмене сагласности обављају послове из

члана 88. став (2) и члана 90. став (2) Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/17).

Члан 101. (Започети поступци)

Сви поступци заснивања радног односа, престанка радног односа и рјешавања права, обавеза и одговорности произашлих из радног односа државних службеника и намјештеника, започети прије ступања на снагу Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/17), окончаће се по одредбама закона по којима су започети.

Члан 102. (Примјена одредби Закона о управном поступку)

На сва питања која нису уређена Законом о измјенама и допунама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 8/21) сходно се примјењују одредбе Закона о управном поступку („Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, бр. 2/98 и 48/99).

Члан 103.

У року од 15 дана од дана ступања на снагу Закона о измјенама и допунама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 8/21), руководиоци органа државне службе који су донијели рјешења о утврђивању права државних службеника и намјештеника на годишњи одмор у 2020. години, иста ће ускладити са одредбама наведеног Закона.

Члан 104.

Сви поступци заснивања радног односа, престанка радног односа и рјешавања права, обавеза и одговорности произашлих из радног односа државних службеника и намјештеника, започетих прије ступања на снагу Закона о измјенама и допунама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 8/21), окончаће се по одредбама наведеног Закона.

Члан 105.

Лица из члана 30. став (2) Закона дужна су у року од 15 дана од дана ступања на снагу Закона о измјенама и допунама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/24) поднијети захтјев за мировање радног односа или обавијестити руководиоца да одустају од положаја на који су изабрани односно именовани.

Члан 106.

На намјештенике затечене на позицијама у законодавним, односно представничким органима на било којем нивоу власти у Босни и Херцеговини на дан ступања на снагу Закона о измјенама и допунама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/24), не односе се одредбе члана 10. наведеног Закона (односно измјена члана 84. став (1) Закона) до истека мандата на који су изабрани.

Члан 107.

У року од 90 дана од дана ступања на снагу Закона о измјенама и допунама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/24), Влада Кантона, на приједлог Министарства, ће донијети пропис којим ће уредити

организацију, начин рада и критерије именовања чланова Жалбеног вијећа за намјештенике из члана 90. став (3) Закона.

Члан 108.

Поступци започети прије ступања на снагу Закона о измјенама и допунама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/24), окончаће се по одредбама наведеног Закона.

ПОГЛАВЉЕ XV - ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 109.

(Престанак важења досадашњег закона)

(1) Даном ступања на снагу Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/17) престаје да важи Закон о преузимању Закона о државној служби у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Тузланског кантона”, бр. 12/10 и 1/12).

(2) Даном ступања на снагу Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/17) на подручју Кантона се престаје примјењивати Закон о намјештеницима у органима државне службе у Федерацији Босне и Херцеговине („Службене новине Федерације Босне и Херцеговине”, број: 49/05).

Члан 110.

(Садржај пречишћеног текста)

Пречишћен текст Закона о државној служби у Тузланском кантону садржи:

а) Закон о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/17);

б) Закон о измјени и допуни Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 10/17);

ц) Закон о измјенама и допунама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 10/18);

д) Закон о допунама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 14/18);

е) Закон о измјенама и допунама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 8/21);

ф) Закон о допуни Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 10/22);

г) Закон о измјени и допуни Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 14/22);

х) Закон о измјенама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 17/23);

и) Закон о измјенама и допунама Закона о државној служби у Тузланском кантону („Службене новине Тузланског кантона”, број: 7/24).

Члан 111.

(Примјена пречишћеног текста)

Пречишћени текст Закона о државној служби у Тузланском кантону се примјењује од дана објављивања у „Службеним новинама Тузланског кантона”, а важност његових одредаба утврђена је у законом који су обухваћени пречишћеним текстом Закона.

